

Új mágiarendszer – világkép

Nagy Donát

vázlat, 2020. november 8.

A világot kétféle misztikus erő itatja át: az egekből alászálló **fehér láng** egységes, osztatlan és pusztító hatalom, a mélységből előtörő **fekete sarjak** pedig egyedi, különálló és teremtő erőket hordoznak. Ezek a jelenségek meghatározzák a világ arculatát: a fehér láng viharai sivár és élettelen pusztaságokat formálnak, a fekete sarjak túltengése burjánzó erdőket és torz fenevadakat növeszt, ahol pedig a két erő közel van az egyensúlyhoz, ott az emberek küzdenek a túlélésért. Az emberek között akadnak olyanok is, akik ősi módszereket követve **lánghordozóvá** vagy **sarjhordozóvá** válnak, és így saját céljaikra tudják használni a misztikus erőket.

A kétféle misztikus erő sok szempontból ellentétes tulajdonságokkal és hatásokkal rendelkezik, de sajnos amit a fehér láng elsorvaszt vagy a fekete sarjak eltorzítanak, azt általában nem lehet maradéktalanul helyreállítani a másik erő használatával. A fehér láng és a fekete sarjak **kioltják** egymás erejét, ha érintkezésbe kerülnek – de persze ha az egyik erő túlsúlyban volt, akkor az nem tűnik el maradéktalanul. Ennek köszönhetően ugyanaz az ember nem lehet egyszerre lánghordozó és sarjhordozó is, de annak persze semmi akadálya, hogy ugyanaz az uraság lánghordozókat és sarjhordozókat is szolgálatában fogadjon. Szinte minden közösség felismeri azt, hogy mindkét erő használható magasztos és alattomos célokra is, így a hordozóikról jellemzően az alapján formálnak véleményt, hogy mire használják a misztikus hatalmukat.

1. A fehér láng és használata

Azt mesélik, hogy a fehér láng az egekből alászállva láthatatlanul kitölti az egész világot és bárki érezheti ezt a csodálatos jelenséget, aki egyszer kitarja az elméjét. Aki kiismeri ezt a nemes hatalmat, az lánghordozóvá válik és képes lesz arra, hogy összegyűjtse a környezetéből a fehér lángot és halált hozó hullámokat és örvényeket formáljon benne. Az összpontosított fehér láng már tisztán látható, leginkább fényesen világító és fűgén kavargó hófehér ködhez hasonlítható. A fehér lángot csak a lánghordozó akarata tartja össze és ha az irányítás nem tökéletes, akkor a hatalom lobogó lángnyelveket formálva kiszabadul, szétoszlik és egyenletesen szétterül a világban.

A fehér láng legismertebb hatása az, hogy **pusztítja** a lények testét és más szerves anyagokat. A gyenge hullámok csupán az életteli, tápanyagban és nedvességben dús részeket érintik és ezáltal gyengítik a testet; az átlagos harci varázslatok a különféle puha, nedves szöveteket pusztítva összeszáradt múmiát csinálnak az áldozatból; a különösen erős támadások pedig még a csontokat és szívós rostokat is megsemmisítik, nyomtalanul elpusztítva az áldozatok testét és például a ruházatukat is. Legendákban még a fémeket és követ pusztító erő is felbukkan néha, de ilyesmire nem igazán van bizonyíték...

A pusztító erő **kihhasználja a test gyenge pontjait**, így könnyebb a sérült harcosokat elpusztítani és ha az erők durva sérülést okoznának valamelyik testrészen, akkor onnan kiindulva már általában az egész testen végigsöpörhetnek. A fehér láng pusztító hatása **pár másodpercen belül érvényesül** és a varázslat intenzitása is csökken azzal arányosan, hogy mennyi anyagot pusztított el. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy akit eltalál egy végzetes harci varázslat, az elsüthet egy számszeríjat vagy kimondhat pár szót, de ennél összetettebb dolgokat már nem tud tenni a halála előtt.

Sok lánghordozó értékesebbnek tartja a gyilkos harci varázslatoknál azt, hogy a fehér láng **egységet ad** és összeköti a lényeket. Ez a hatás megnyugvást és mámort hoz, megerősíti a tudatos meggyőződéseket, valamit háttérbe szorítja a szenvedést és a többi nyers testi érzést és vágyat. Ezt a csodálatos, harmonikus állapotot már gyenge varázslatok is biztosíthatják, így a lánghordozók rendszeresen támaszkodnak rá és gyakran a társaikkal is megosztják ezt a magasztos, elbűvölő élményt. Ez a hatás persze a harci varázslatokban is megjelenik és ott szerencsére olyan erős bódító hatást ad, hogy az áldozatot egyáltalán nem sújtja szenvedés a halála előtt. Másrészt viszont a lánghordozók tisztában vannak azzal, hogy a támadásaik nem okoznak gyötrelmeket, így sajnos bőkezűbben osztogatják a halált.

A fehér láng anyagtalan jelenség, ami **áthatolhat a tömör akadályokon**, így a harci varázslatok átjutnak a páncélzaton és nem csak a bőrfelszínt roncsolják, hanem azonnal elérik a test belső részeit is. Másrészt azonban a sűrű, jelentős tömegű anyagokon fennakad a lánghordozó által mozgatott hatalom egy része, így például egy átlagos kőfal az erősebb támadásokat is megállítja és a páncél is ad valamennyi védelmet a viselőjének.

A fehér láng **osztatlan jelenség**, ami az egész világra kiterjed és minden lánghordozó irányításának egyformán engedelmessé válik. Ennek megfelelően a varázslatok szétszaggatják az útjukba kerülő hígabb, kevésbé összpontosított hideg tüzet, hasonló intenzitású varázslatok ütközése esetén pedig általában mindkettő szétfoszlik. Ez a lánghordozók küzdelmében is fontos szerepet kap: az összegyűjtött hatalmat sokszor nem az ellenség elpusztítására, hanem az ellenség által küldött varázslat hátrítására használják.

A lánghordozók **tudatos döntések és kimért kézmozdulatok segítségével** irányítják a fehér lángot és különösen az erős harci varázslatok esetén lehet látványos az, ahogy a mester ritmikus mozdulatokkal táplálja a gyilkos örvényeket vagy kitárt ujjakkal megragadja a lobogó, ragyogó lángokat. Ez alól kivételt jelent, hogy egy lánghordozó pusztán kívánsággal is idézhet a saját testébe nyugalmat (vagy esetleg örök nyugalmat) adó fehér lángot: ehhez nincs szükség se tiszta elmére, se mozdulatok végrehajtására. Ha egy lánghordozó kezeit alaposan megkötözik, akkor ennél többre nem lesz képes: még a kezeket rögzítő szíjakat sem tudja megsemmisíteni.

2. A fekete sarjak és használatuk

Azt mesélik, hogy a fekete sarjak a mélységből feltörve az élőlények testében rejtőznek és csak az kaparinthatja meg őket, aki elég erős és elragadja őket az előző tulajdonostól. Aki kiismeri ezt a nyers hatalmat, az sarjhordozóvá válik és képes lesz arra, hogy kiterjessze a szívéből a fekete sarjakat és életet adó hajtásokat vagy hálókat formáljon belőlük. Az előhívott fekete sarjak már tisztán láthatóak, leginkább szénfekete, tekergőzve növekedő indákra, gyökerekre vagy tapogatókra hasonlítanak. A fekete sarjakat csak a sarjhordozó akarata tartja szétterítve és ha az irányítás nem tökéletes, akkor a hatalom duzzadó csomókat formál, összegyűlik és visszakúszik a gazdája szívébe.

A fekete sarjak legismertebb hatása az, hogy **növesztik** a lények testét és más szerves anyagokat. A gyenge hajtások csupán táplálják és felfrissítik a test lényegében egészséges részeit és ezáltal ideiglenesen erősebbé, kipihentebbé és elevenebbé teszik a lényeket; az átlagos gyógyító varázslatok szívósabbá tesik a testet, bezárják a sérüléseket és segítenek betegségek ellen is; a különösen erős beavatkozások pedig új testrészeket formálhatnak és vadul burjánzó növekedést indíthatnak, akár a csontokból vagy más elhalt maradványokból is. Legendákban még a fémeket és növeket megelevenítő erő is felbukkan néha, de ilyesmire nem igazán van bizonyíték...

A teremtő erő **kihhasználja a test meglévő rendszereit**, így könnyebb egészséges lények helyi sérüléseit gyógyítani, a kiterjedt károsodások kezelése pedig az eredeti állapot visszaállítása helyett szívós és erős, de eltorzult testet ad. A fekete sarjak teremtő hatása **pár másodpercen belül érvényesül** és a varázslat intenzitása is csökken azzal arányosan, hogy mennyi anyagot teremtett. A növekedés sebessége általában nem számít a gyakorlatban, ugyanis ha a gyógyító fokozatosan, sok kicsi lépéssel dolgozik, akkor jobban tudja szabályozni az eredményt és kevesebb lesz a mellékhatás.

Sok sarjhordozó értékesebbnek tartja a csodás gyógyító varázslatoknál azt, hogy a fekete sarjak **egyediséget adnak** és elszakítják a lényeket gúzsba kötő szálakat. Ez a hatás tettekrekesztséget és éberséget ad, megerősíti a nyers érzéseket, valamint háttérbe szorítja a külső elvárásokat és a más elvont gondolatokat és érzelmeket. Ezt a csodálatos, felszabadító állapotot már a gyenge varázslatok is biztosíthatják, így a sarjhordozók rendszeresen támaszkodnak rá és gyakran a társaikkal is megosztják ezt a nyers, megragadó élményt. Ez a hatás persze a gyógyító varázslatokban is megjelenik és ott sajnos azzal jár, hogy a beteg élénken tapasztalja a test növekedésével járó fájdalmat és furcsa érzéseket. Másrészt viszont a sarjhordozók gyógyítása sokkal gyorsabb a természetes lábadozásnál, így aki teheti, az jellemzően a gyötrelmekkel együtt is azt választja.

A fekete sarjak anyagtalan jelenségek, és így **áthatolhatnak a tömör akadályokon**, ami lehetővé teszi például azt, hogy az erőt adó áldások a bőrön keresztülhatva erősítsék az izmokat. Másrészt azonban a sűrű, jelentős tömegű anyagokon fennakad a sarjhordozó által mozgatott hatalom egy része, így például a belső szervek gyógyításakor gyakran felnyitják a testet, hogy pontosabban lehessen vezérelni a fekete sarjakat. *(Ebből a szempontból a két misztikus erő lényegében egyformán viselkedik.)*

A fekete sarjak **különálló jelenségek**, amelyek hozzáidomulnak gazdájukhoz és alapvetően nem engedelmessé válnak más sarjhordozónak. Ha a fekete sarjak elszakadnak tulajdonosuktól (mert az elpusztult vagy hátrahagyta őket), akkor jobb híján beáramlanak más lények testébe és szívébe, de eközben is megőrzik a karakteres viselkedésüket. Az új gazda ezután lassan átnevelheti, saját adottságaihoz és szándékaihoz szoktathatja a megszerzett idegen hatalmat, de ha nem kifejezetten ügyes, akkor ez a folyamat őt magát is átformálja.

A sarjhordozók **lendületes kézmozdulatok és nyers akarata segítségével** irányítják a fekete sarjakat és különösen az erős gyógyító varázslatok esetén lehet látványos az, ahogy a mester gyors mozdulatokkal pezsdíti fel a szívében lapuló hatalmat vagy az összekulcsolt ujjait hirtelen széjjelrántva tekergő, ficánkoló hálókat formál. Ez alól kivételt jelent, hogy egy sarjhordozó pusztán kívánsággal is idézhet a saját testébe elszántságot és erőt adó fekete sarjakat: ehhez nincs szükség se mozdulatok végrehajtására, se tiszta elmére. Ha egy sarjhordozó kezeit alaposan megkötözik, akkor ennél többre nem lesz képes, de eléggé hatalmas mesternek ez is elég lehet a szabaduláshoz. *(Mindkét misztikus erő kézmozdulatokkal és akaratlanul irányítható, de teljesen más jellegű mozdulatokra és más hozzáállásra van szükség a két esetben.)*